

Георги Раковски
Горски пътник (откъс)

Повествителен спев

Ум царува, ум робува.

Предговор българскому народу!

Храбри в старост ти, народе,
тяжко носиш днес иго!
Свобода т' изчезн' отиде,
турско те налегна зло.

Царски с' изгуби престоли!
Слава твоя потъмня!
Турчин саяност т' оголи,
небо твое помрачня!

Светло слънце теб' е мрак,
в бедности покрит мъгла,
в поле ти извена злак!
Черна гони те Веда!

Пъклен враг всезлодей
горко теб' озлобил,
грък духовник чародей
с татул те напоил!

Скверни хулници владици
книжнина т' изгорили!
Гнуснии фенерски гърци
в' недра ти с' угнездили!

Пият твоя кръв немилно
усойки змии зли!
Лъжат в' бож' име безстыдно
терски четници софти!

Да затрият цял народ
фенерлии лукави,
проклет и безчестен род
ищат гърци злобливи!

Чада в странств' ако седят
от предателств' изгнана!

Майце венец плетат
от цветя всезелена!

Приими, любезни роде,
първий трудец сей,
знак любовен нека бъде,
сърца ревност кто грей!

За народно общо благо
много е претърпяло!
Всяко мирско мило драго
радостно прежаляло!

На вся моя недостатки
добросклонен ми бъди!
С' речи искрени и милки
дело мое осъди!

Друга аз не ща награда!
Твоя само успехи!
Вечна моя са наслада
дни весели и тихи!

Време иде, време бежи,
векове са крилати!
Полза има кой можи
с разум да се захвати!

С чистая любов народна,
с постоянство, с решенье,
мъжка душа благородна
всяко махв' угнетенье!!!

Мъдрост с храброст задружно,
два качества велика,
всяко дело мъчно, важно
лесно вършат от века!

Человеци кто с' успели

с вежество и юнаштво
дела да са управляли,
слава имат в потомство!

Мъдречи са храми двигли
с чест божествена стари.
Торка бога са славили
вси народи ратари!

Вечно са непобедена
мъдрост с храброст в едино
дружество съединена!
Слави се то предивно!

Благое не губи време,
правда твоя си ищи!
Друго да не доде време
и надежд' осуети!

В Новий сад, 30 мая 1857, Съчинител

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7401>]